

[Edvard Sørensen.]

Udkast til en Passus i Forarbejderne til Oktobernoten, et Udkast, man fra Venstres Side har offentliggjort i agitatorisk Øjemed, til Trods for at det kun forelaa til Drøftelse i lukkede Møder.“

Det, der sigtes til, er den Dokumentation, jeg bragte ved Debatten den 2. Oktober d. A., hvori jeg redegjorde for Venstres Stilling til det sydslesvigske Spørgsmaal fra 1945 og til det Tidspunkt, Debatten fandt Sted. I denne Dokumentation medtog jeg, hvad der kun er rimeligt og naturligt, de Udkast til Udformningen af Erklæringer og Noter, som viste Regeringens og Partiets Stilling til Spørgsmaalet, som det ikke lykkedes at samle Flertal om paa Rigsdagen, men som vi for vort Vedkommende vilde forsøge at samle et Flertal om ude i Befolkningen og dermed senere paa Rigsdagen. Om og paa hvilket Tidspunkt et Parti vil offentliggøre saadanne Dokumenter, maa staa ethvert Parti frit. Det er vort Standpunkt, vi offentliggør, og ikke andre Partiers. Det er os, der træffer denne Afgørelse, og ikke andre. Der er ikke her og kan ikke være Tale om Illoyalitet over for nogen.

Det, jeg meddelte Folketinget, var vort Udkast til 9. Juli-Erklæringen og Oktobernoten paa de Omraader, hvor vi ikke fik vore Ønsker tiltraadt fra et Flertal paa Rigsdagen, og de Citater kan man finde paa Sp. 5465—66 om 9. Juli-Erklæringen og om 19. Oktober-Noten paa Sp. 5466. Jeg sagde om disse Udformninger, som jo giver klart Udtryk for, at det, vi ønskede, var en Afstemning ad Aare, Sp. 5769,

„at de Udtalelser, der er blevet fremsat, Udkast til Noterne af den 9. Juli og den 19. Oktober, der blev forelagt, og i hvilke to Udkast baade Regeringen og Venstre krævede, at man skulde skabe Muligheder for en saadan Afstemning, mødte Regeringen enstemmigt med i Partiet, og dem har Partiet enstemmigt tiltraadt“.

Naar nu Stillingen er, som jeg har redegjort for, maa det forbavse Befolkningen at høre den Udtalelse, Udenrigsministeren fremsatte under Debatten her forleden Dag, og som findes paa Sp. 272—73, hvor Udenrigsministeren siger:

„Der var dengang slet ikke taget Stilling til, paa hvilken Maade man

eventuelt kunde tænke sig, at Selvbestemelsesrettens Udøvelse skulde sikres, og det ærede Medlem vil erindre, at jeg allerede tidligere havde givet Udtryk for Betæneligheder, der talte imod, at den danske Regering skulde gøre et Krav om „en ny § 5“ til sit, Betæneligheder, som i Tidens Løb efter gentagen Overvejelse og med de Erfaringer, som Udviklingen har givet mig, ikke er blevet mindre.“

Udenrigsministeren udtaler videre, at han er blevet mere betænkelig, og — saadan maa jeg opfatte det — nærmest maa fraraade det.

Se, i dette Citat, i denne Udtalelse forleden Dag erklærer Udenrigsministeren, at han er Modstander af en ny § 5, og udtaler sig stærkt derimod. Mig bekendt har Udenrigsministeren ikke erklæret ikke at kunne tiltræde de Udkast, der er drøftet i Partiet Venstre, og hvor Meddelelsen er gaaet ud paa, at Regeringen stod enig i disse Udkast. Indtil andet er bevist, maa jeg gaa ud fra, at det er Udenrigsministeren eller hans Embedsmænd under hans Ansvar, der har skrevet Udkastene til Venstres Standpunkt, saavel i 9. Juli-Erklæringen som i 19. Oktober-Noten. For mig kan der ingen Tvivl være om, at disse Udkast betød en Sikring i Fredstraktaten af en Afstemning i Sydslesvig ad Aare, altsaa en saakaldt § 5. Det staar derfor saadan for mig, at Udenrigsministeren paa dette Tidspunkt billigede en § 5.

Da jeg fremsatte disse Oplysninger under Debatten den 2. og 3. Oktober, protesterede Udenrigsministeren ikke, hverken offentligt eller over for mig. Jeg var derfor i min fulde Ret til at gaa ud fra den Antagelse, at Udenrigsministeren var enig heri. Nu hører vi noget andet, og det er for mig ikke underligt, at Befolkningen har svært ved at forstaa den Forklaring paa Standpunkter, som Udenrigsministeren fremsætter dels over for Pressen, dels her i Tinget, Forholdet mellem de Oplysninger, der foreligger fra Debatten i Oktober, og det Standpunkt, Udenrigsministeren nu gør sig til Talsmand for.

Bollerup Madsen: Jeg har en Henstilling til den højtærede Socialminister. Det drejer sig om en haardt tiltrængt Udvidelse af Vodskov Aandssvageanstalt, som betjener de 5 nordjyske Amter. Udvidelsen er særlig paakrævet med Henblik paa at